

(শিশু শিতান)

সবুজ গুণ্ডা আৰু দিলু চাইন্টিষ্ট

মূল :: জাফৰ ইকবাল

অনুবাদ :: ৰঞ্জনা দত্ত

নতুন ক্লাছলৈ উঠাৰ পিছৰ পৰাই দিলুৰ দিনকাল বেয়া হ'বলৈ ধৰিছে। অকল দিলুৰে নহয় ক্লাছৰ সকলোবোৰ ল'ৰাৰ মূৰৰ ওপৰলৈ এক ভয়াবহ বিপদ নামি আহিছে। দিলু যিহেতু সকলোতকৈ চাইজত সৰু, চকুত মোটা চশমা আৰু কিছু শান্ত প্ৰকৃতিৰ, বিপদটো তাৰেই বেছি হৈছে। বিপদটো যাৰ পৰা আহিছে তাৰ নাম সবুজ, যদিও তাক সকলোৱে 'সবুজ গুণ্ডা' হিচাবেই জানে। সি ইমানদিন ওপৰৰ ক্লাছত আছিল, তেতিয়া তাক সকলোৱে সবুজ দাদা বুলি মাতিছিল, এতিয়া ফেল কৰি দিলুহঁতৰ ক্লাছলৈ আহিছে। এইখিনি সময়ৰ ভিতৰেতে সি গুণ্ডা হিচাবে খুব নামজ্বলা হৈ পৰিছে। ডাঙৰ হ'লে যে সি খুব ডাঙৰ সম্ভাসী হ'ব সেই

বিষয়ে কোনো সন্দেহ নাই। ৰাজনৈতিক দল সমূহে তেতিয়া তাক ভাড়া কৰি লৈ যাব কলেজ ইউনিভাৰ্চিটিলৈ হাতত দেশী ৰাইফল লৈ ঘূৰি ফুৰিবৰ বাবে। সবুজৰ চাইজ তাৰ ক্লাছৰ বাকীবোৰৰ দুগুণ। এনেয়ে বয়স বেছি তাৰ উপৰি দিনৰ দুইবেলা বলাইৰ ৰেষ্টুৰেণ্টত মাংস-পৰুৱা খাই খাই সি একেবাৰে হুপ্তপুপ্ত ডেকা ল'ৰা। ক্লাছ চেভেনত পঢ়োতেই সি বিড়ি খোৱা শিকিছে, এইটলৈ আহিবলৈ

নাপাওঁতেই গঙ্গা নাপিতৰ দোকানলৈ গৈ দাড়ি
খুৰাই আহিব লগা অৱস্থা! সবুজ যিদৰে
পাহাৰৰ দৰে মস্ত এটা দানব, দিলু সেইদৰে
ক্ষীণ মীন নিশকতীয়া। চকুত ডাঙৰ ডাঙৰ
চশমা থকাৰ বাবে আৰু কাণ দুখন কিছু ডাঙৰ
হোৱাৰ বাবে তাক শহাপহুৰ নিচিনা লাগে।
দিলুৰ দৰে ল'ৰাবোৰৰ বাবে সবুজ আছিল
এক ভয়াবহ আতংক। শেষৰ বেঞ্চৰ খিৰিকিৰ
কাষত সবুজৰ বাবে এটা চিট ৰিজাৰ্ড কৰা
আছে, প্ৰথম দিনা নজনাকৈ দিলু তাত বহি
পৰিছিল। সবুজ আহি তাৰ বেঞ্চত কিতাপ বহি
দেখি প্ৰচণ্ড হুংকাৰ এটা দি ক'লে-“ ইয়াত
কোন চালাই বহী ৰাখিছে?”

দিলুৱে ভয়ে ভয়ে ক'লে- “ মই”

-“ নিগনিৰ বাচ্চা, এইটো মোৰ জেগা বুলি তই
নাজান?”

দিলুৱে দুৰ্বল কণ্ঠৰে কোনোমতে মাতটো
উলিয়ালে-“ যাৰ যতে মন যায় বহিব নোৱাৰে
নেকি?”

“ কি? মোৰ মুখৰ ওপৰত কথা?” সবুজে
আঙুৰাই আহি দিলুৰ চাৰ্টৰ কলাৰত ধৰি তাক
ওপৰলৈ তুলি দেৱালত হেঁচা মাৰি ধৰিলে।

চকুটো ৰঙা কৰি হাতখন মুঠা মাৰি তাৰ নাকৰ
ওপৰত ৰাখি ক'লে- “ একে ঘোচাতে নাক
ভিতৰলৈ সুমুৱাই দিম, হাৰামীৰ বাচ্চা ”।

দিলুৱে মিনমিনিয়া মাতৰে ক'লে “ আৰু
নবহো ”। সবুজে তাক এৰি দি হাতেৰে
ডেস্কত থকা সকলোবোৰ বহী কিতাপ
চিটিকাই দিলে। ব্যাকৰণৰ বহী খন খিৰিকিৰ
বাহিৰলৈ ওলাই গৈ নলাৰ ওপৰত পৰিলগৈ।

ব্যাকৰণৰ ক্লাছত চাৰে সুধিলে, বহীখন তিতি
আছে কিয়? সবুজে ঘোচা দেখুৱাই দিলুক বুজাই
দিলে সঁচা কথা ক'লে তাৰ বাৰটা বজাই দিব।
সি চাৰক সঁচা কথাটো ক'ব নোৱাৰিলে আৰু
এনেয়ে চাৰৰ গালি খাব লগাত পৰিল!

ইয়াৰ পাছৰ পৰাই দিলুৱে সবুজক এৰাই
ফুৰিবলৈ চেষ্টা কৰে। কিন্তু কামটো সহজ
নহয়। সবুজ যেতিয়াই ক্লাছলৈ আহে তেতিয়াই
সি কিবা এটা গুণ্ডগোলৰ সৃষ্টি কৰে। যদি
কোনো গুণ্ডগোলৰ সৃষ্টি কৰিব নোৱাৰে
তেতিয়াও তাৰ কোনো ক্ষতি নহয়, মাত্ৰ হঠাতে
পাছফালৰ পৰা আহি মূৰত জোৰেৰে চাট এটা
মাৰে নহ'লে ডিঙিত জোৰেৰে গতা এটা মাৰে।
সবুজৰ সকলোতকৈ পছন্দৰ কামটো হৈছে
দিলুৰ চশমাজোৰ খুলি নিয়া। দিলুৰ চশমাৰ

পাৰাৰ ইমান বেছি যে চশমাজোৰ খুলি দিলে সি এহাত দূৰৰ বস্তুও ভালদৰে দেখা নাপায়। সবুজে সেই চশমাজোৰ খুলি হাতত লৈ হাতখন ওপৰ কৰি থাকে আৰু দিলুৱে তাক কাকুতি মিনতি কৰি থাকে- এইটো প্ৰায় প্ৰতিদিনৰ ঘটনা।

অকল দিলুকেই নহয়, ক্লাছৰ বাকি বোৰকো বিভিন্ন ধৰণে অত্যাচাৰ কৰাৰ বাবে সবুজৰ নানা ৰকমৰ উপায় আছে। তাৰ এটা হৈছে সাপ্তাহিক চান্দা। ক্লাছৰ সকলোৱে চান্দা তুলি সবুজৰ ‘মাংস- পৰঠাৰ’ বাবে পইছা গোটাৰ লগা হয়। কোনোবাই যদি পইছা আনিবলৈ পাহৰি যায় তাৰ বাবে কঠিন শাস্তিৰ ব্যৱস্থা আছে। তাৰ মাজত এটা হৈছে চুলিৰ মাজত চুয়িং গাম লগাই দিয়া। চুলিত ভালদৰে চুয়িং গাম লাগি গ’লে সেই চুয়িং গাম অৰু একুৱাব নোৱাৰি!

তেতিয়া তাৰ একমাত্ৰ সমাধান হৈছে কেচিৰে চুলিৰ সেই অংশ কাটি পেলোৱা। ক্লাছৰ প্ৰায় আধাতকৈও বেছি ল’ৰাৰ খলপা খলপ চুলি দেখি বুজা যায় কোনে কোনে সবুজৰ মাংস-পৰঠাৰ পইছা সময়ত আনিব পৰা নাছিল।

তাৰ আৰু এটা শাস্তি হৈছে ছাৰ্টৰ ভিতৰত বিহ পৰুৱা ভৰাই দিয়া। পৰুৱাবোৰ ভৰোৱাৰ আগতে সবুজে সেইবোৰ অলপ হাতেৰে মোহাৰি দিয়ে। মোহাৰি দিয়া পৰুৱাবোৰ খংত জ্বলি থাকে। গতিকে ছাৰ্টৰ ভিতৰত সুমুৱাই দিলে সিহঁতে বুকুৱে পিঠিয়ে যি কেইটা কামোৰ মাৰে তাক ভুক্ত ভুগীয়েহে জানে!

ক্লাছৰ ল’ৰাবোৰে সবুজৰ কাৰণে মাংস পৰঠাৰ পইছা অনাৰ উপৰিও আৰু বহুতো কাম কৰি দিব লগা হয়। পানী খোৱা ছুটিত তাৰ কান্ধ আৰু পিঠি পিটিকি দিব লগা হয়, পেঞ্চিল ভোতা হৈ গ’লে জোঙা কৰি দিব লগা হয়, হমৰক কৰি দিব লগা হয়।

ক্লাছ আৰম্ভ হোৱাৰ আগতে প্ৰতিদিনে এজনকৈ ল’ৰাই এঘণ্টা আগতে আহি বহি থাকিব লগা হয়। সবুজে সিহঁতৰ কপিৰ পৰা চাই হমৰক বোৰ টুকি লয়।

দিলুৰ অৱস্থা আৰু বেয়া। তাৰ হাতৰ আখৰ খুব বেয়া, দেখিবলৈ বহুতখিনি সবুজৰ হাতৰ আখৰৰ দৰে। সেইবাবে সি প্ৰায়েই সবুজৰ হমৰকৰ বহি এখন ঘৰলৈ লৈ যাব লগা হয়। নিজৰ হমৰক কৰাৰ আগতে দিলুৱে সবুজৰ

বহীত তাৰ হমৰকবোৰ কৰি দিব লগা হয়। সবুজে তাক সাবধান কৰি দিছে হাতৰ লিখা যাতে হুবহু তাৰ নিচিনা হয়, অকণমান ইফাল সিফাল হ'লে সি তাক লাচ্ কৰি পেলাব। যদিও কথাটো অসম্ভব নহয় দিলুৱে টোপনি খতি কৰি সবুজৰ হমৰক শেষ কৰি আনে। এইবোৰ কথা চাৰহঁতক কব নোৱাৰি। এবাৰ আৰিফে চেষ্টা এটা কৰিছিল, তাৰ যি অৱস্থা হৈছিল সেইটো দেখাৰ পিছত আৰু কোনেও সাহস কৰা নাই। এই সকলোবোৰ মিলি দিলুৰ অৱস্থা একেবাৰে বেয়া। অন্য কোনো মানুহ হোৱা হ'লে ইমানদিনে নিশ্চয় পাগল টাগল হৈ গ'ল হেতেন, কেৱল দিলু বুলিহে তিষ্ঠি আছে। দিলুৰ কথা অৱশ্যে বেলেগ, কাৰণ সি হৈছে চাইন্টিচ, শব্দটো চাইন্টিষ্ট হ'ব লাগে। কিন্তু চাইন্টিচ বুলি কবলৈ সুবিধা বাবে সবেই চাইন্টিচ বুলিয়ে কয়। যেনেকৈ সবুজ ডাঙৰ হৈ সজ্জাসী হব বুলি কাৰো সন্দেহ নাই ঠিক সেইদৰে দিলু ডাঙৰ হৈ যে চাইন্টিষ্ট হ'ব সেই বিষয়েও কাৰো কোনো সন্দেহ নাই। তাৰ স্কুলৰ বেগটো এটা ভ্ৰাম্যমান লেবৰেটৰি। তাত আছে চুম্বক, ইলেকট্ৰিক তাঁৰ, লেন্স, প্ৰিজম, টৰ্চ লাইটৰ বেটেৰি, এটা সৰু হাইড্ৰজেন পেৰক্সাইডৰ বটল, কেঁচি, চুৰি আৰু বিজ্ঞানৰ কিতাপ।

যেতিয়াই সময় পায় সি বিজ্ঞানৰ মোটা মোটা কিতাপ উলিয়াই বহি পৰে। যদি হাতৰ ওচৰত একো কিতাপ নাপায় তেতিয়াও তাৰ একো সমস্যা নহয়। চকুমুখ কোঁচাই বিজ্ঞানৰ কোনো সমস্যা ভাবিবলৈ আৰম্ভ কৰি দিয়ে। সি কিবা এটা এনেকুৱা বস্তু বনাব বা আৱিষ্কাৰ কৰিব – যিটোৱে সবুজক উল্টা কৰি ওলোমাই ৰাখি অকণমান পিছত মাটিত আছাৰ মাৰি পেলাই দিব, সেই কথা সি প্ৰায়েই ভাবে। এই ধৰণৰ যন্ত্ৰ বনোৱা ইমান সহজ নহয়। সেইবাবেই দিলু আৰু তাৰ বন্ধুবোৰে সবুজৰ অত্যাচাৰ সহ্য কৰি গৈছে। কিন্তু সেইবুলি দিলুৱে পুৰাপুৰি আশা এৰি দিছে বুলি ভাবিলে ভুল হ'ব। বেচিভাগ সময়েই দিলুৱে যেতিয়া হাত দুখন মূৰৰ পিছফালে দি গভীৰ মনোযোগেৰে কিবা এটা ভাবে, সকলো সময়তেই এইবোৰ যে ব্লেকহোল বা ইলেকট্ৰন পজিট্ৰনৰ কথা তেনে নহয়, বহু সময়ত সি ভাবি থাকে সবুজক কেনেকৈ এসেকা দিব পাৰি।

দিলুৱে বহুতদিন ভাবি চিন্তি দেখিছে যে সবুজক সিহঁতি জন্ম কৰিব নোৱাৰে, তাক জন্ম কৰিব পাৰিব তাতকৈও সাংঘাতিক কোনোবা এজনে। সেইজন একমাত্ৰ ইন্দ্ৰিছ চাৰৰ বাহিৰে আন কোনো হ'ব নোৱাৰে। ইন্দ্ৰিছ চাৰে

সিহঁতক বিজ্ঞান পঢ়ুৱায়। বিজ্ঞানৰ দৰে এটা মজাৰ বিষয় ইন্দ্ৰিচ্ চাৰৰ হাতত পৰি একেবাৰে বেয়া অৱস্থা হৈ গৈছে। চাৰে কথাবতৰা একেবাৰে কম কয়, খং ৰাগ কৰে তাতোকৈও কম, কিন্তু হঠাৎ যদি কিবা কাৰণে খং উঠে একেবাৰে ভয়ঙ্কৰ অৱস্থা হৈ যায়। কিবা উপায়ে যদি ইন্দ্ৰিচ্ চাৰক সবুজৰ ওপৰত খং উঠাই দিব পৰা যায়, কিবা এটা গতি লাগিব যেন ভাব হয়। দুবছৰ আগতে এদিন চাৰৰ খুব খং উঠি ল'ৰা এটাক স্কুলৰ পৰা বাহিৰ কৰি দিছিলে। সেইদৰে যদি এই বিহফোঁহা টোক বাহিৰ কৰি দিব পাৰি কিয়ে চমৎকাৰ কথা হ'ব! দিলুৱে মুখখন কোঁচাই কিছু সময় চিন্তা কৰিলে। কোনো উপায়েই নোলাব নেকি?

এদিন এই কথাটোকে ভাবি ভাবি হঠাৎ বিজুলীৰ দৰে তাৰ মূৰত এটা বুদ্ধি খেলালো! লগে লগে থিয় হৈ হাত দুখন পিছলৈ কৰি কোঠাটোৰ ভিতৰত এপাক মাৰি আহিলে, ভাব হৈছে এইবাৰ কিবা এটা হেস্ত নেস্ত কৰিব পৰা যাব। দিলুৱে চকু মুখ কোঁচাই কিছু সময় চিন্তা কৰিলে, কিছুদিন কষ্ট কৰিব লাগিব, কিন্তু কাম হ'ব বুলি সি নিশ্চিত হ'ল।

দিলুৱে পিছদিনা ৰাতিপুৱাৰ পৰাই কাম আৰম্ভ কৰি দিলে। প্ৰথমেই বনাতে এডাল ইনডাকচন কয়েল। এটুকুৰা লোহাৰ ওপৰত এডাল তাঁৰ ভালদৰে পকাই ললে, সেইডাল হ'ল প্ৰাইমাৰি কয়েল। তাৰ ওপৰত খুব মিহি এডাল এনামেল কোটেড তাঁৰ পকাবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। খুব হাই ভল্টেজ উৎপন্ন কৰিব লাগিব। সেইবাবে বহুত সময় পকাব লাগিব। সেইডাল হ'ব চেকেণ্ডেৰী কয়েল। ভালদৰে নপকালে তাঁৰবোৰ ওলট পালট হৈ যায়, সেইবাবে দিলুৱে খুব সাবধানে পকাইছে। কামটো লৈ সি একেলগে কেইবা ঘণ্টাও পাৰ কৰি দিলে। ইনডাকচন কয়েলটো হৈ যোৱাৰ পিছত তাক এবাৰ খুব সাবধানে পৰীক্ষা কৰিলে। দুই আঙুলিত তাঁৰ ডালৰ দুটা মূৰ লৈ সৰু বেটাৰি এটাত লগাই দিলে। লগে লগে প্ৰচণ্ড ইলেকট্ৰিক শব্দ খাই সি প্ৰায় চিটিকি পৰিল! বঢ়িয়া হৈছে ইনডাকচন কয়েলটো- দিলুৰ মুখত এটা ডাঙৰ হাঁহি ফুটি উঠিল, চাইন্টিষ্ট মানুহে ভাল বস্তুৰ মোল বুজে।

সৰু কামটো শেষ হ'ল। এতিয়া ডাঙৰ কামটো বাকি, স্কুললৈ গৈ সবুজৰ বেঞ্চত কিছু তাঁৰ লগোৱা। সি স্কুললৈ এনেয়ে গৈ লগাব নোৱাৰিব কিবা এটা বুদ্ধি চৰিব লাগিব। স্কুলৰ

চকীদাৰ কালিপদক কৈ ছুটিৰ পিছত যদি ক্লাছৰুমত সোমাব পৰা যায় সেইটো চবতকৈ ভাল কাম হ'ব। কালিপদ মানুহটো ভাল, তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈ যদি সহজ গল্প এটা কোৱা যায় যে ভুলতে ক্লাছৰ ভিতৰত বহীখন পেলাই থৈ আহিছে বা তেনেকুৱা অন্য কিবা তাক নিশ্চয় সোমাবলৈ দিব।

সেইদিনা আবেলিয়েই দিলুৱে বাকি কামবোৰ শেষ কৰি পেলালে। খুব সৰু কিছুমান তাঁৰ সবুজৰ বেঞ্চৰ ওপৰত ৰাখি দুয়োফালে আঠা লগাই দিলে। সবুজে তাৰ বেঞ্চৰ ওপৰখন ৱ্লেডেৰে কাটি কুটি আঁক বাঁক কৰি ৰাখিছে। তাৰ ওপৰত আৰু দুটামান দাগ কাটি তাঁৰ কেইডাল বহুৱাই দিবলৈ তাৰ একো অসুবিধা নহ'ল। তাঁৰবোৰৰ দুই মূৰ টেবুলৰ তলেৰে অন্য এখন বেঞ্চৰ তললৈ লৈ আনিলে। তাত বেটেৰিটো ৰাখিব। কোনেও নেদেখাকৈ হাতেৰে বেটাৰিৰ কানেকশন কৰিব পৰা যাব। দিলুৱে কেইবাবাৰো পৰীক্ষা কৰি দেখিলে যে গোটেইবোৰে খুব সুন্দৰকৈ কাম কৰিছে।

পিছদিনা যেতিয়া ইদ্ৰিছ চাৰ ক্লাছলৈ আহিল, তেওঁ অকণো আন্দাজ কৰিব নোৱাৰিলে যে অকণমান পিছতেই ইয়াত এখন ডাঙৰ নাটক

ঘটিব। চাৰে পঢ়াবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। বিজ্ঞানৰ ক্লাছ, কিন্তু অকণমান সময়ৰ পিছতেই চাৰে ইমান একঘেয়া মাতেৰে পঢ়াবলৈ ল'লে যে প্ৰায় পুৰা ক্লাছটোৰেই চকুৰ পতা নামি আহিল। অন্যদিন হোৱা হ'লে দিলুৰ চকুও বন্ধ হৈ আহিল হেঁতেন কিন্তু আজিৰ কথা বেলেগ, সি ধৈৰ্য কৰি চাৰৰ মুখৰ ফালে চাই আছে। খুব বেছি উত্তেজিত হ'লে চাৰে খোনাবলৈ আৰম্ভ কৰে, মুখ খন বেঁকা কৰি কিবাকৈ সেইটো আকৌ ঠিক কৰি লয়।

দহ মিনিট মানৰ পিছত ছাৰৰ মুখৰ কথা

লাগি

ধৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, চাৰে খোনাবলৈ ধৰিলে। দিলুৱে টেবুলৰ তললৈ হাতখন ভৰাই বেটাৰিৰ কানেকশন কৰি দিলে। তাৰ পিছত যি এটা ঘটনা ঘটিল ভাবিব নোৱাৰি। সবুজে হাত দুখন টেবুলৰ ওপৰত থৈ টোপনিয়াই

আছিল, হঠাৎ প্রচণ্ড ইলেকট্রিক শব্দ খাই
বিকট চিঞৰ এটা মাৰি নিজৰ চিটৰ পৰা
চিটিকি আহিল। ক্লাছৰ সকলো ল'ৰাই মূৰ
ঘূৰাই সবুজৰ ফালে চালে। চাৰে চকু পকাই
সুধিলে, “কি হৈছে?:

সবুজে কথা কব পৰা নাছিল। কোনোমতে
খোনাই খোনাই ক'লে-“ ই-ই-ই-”-

চাৰৰ মুখখন একেবাৰে ক'লা পৰি গ'ল, চকু
দুটা বঙা কৰি কিবা এটা ক'বলৈ গৈ চাৰেও
খোনাবলৈ ধৰিলে, “ কী-কী-কী-

সবুজে আকৌ ক'লে, -“ ই-ই-ই ,তাৰপিছত

কোনোমতে জোৰেৰে ধাক্কা এটা দি কথাখিনি
শেষ কৰিলে, “ ই- ইলেকট্রিক শব্দ ”।

ইদ্রিছ চাৰে দাঁতমুখ কৰছি ক'লে,- “
ইলেকট্রিক শব্দ? ফাজলামি কৰিবলৈ আহিছ
ক্লা-আ-ছত? চুপ চাপ বহি থাক ”।

সবুজ আকৌ নিজৰ ঠাইত গৈ সাবধানে
বহিলগৈ। ইফালে সিফালে ভয়ে ভয়ে চালে।
দিলুৱে নিশ্বাস বন্ধ কৰি চাই থাকিল, যদি সুস্বপ্ন
তাঁৰবোৰ চকুত পৰে ডাঙৰ ঘটনা হ'ব। সবুজে
নেদেখিলে।

চাৰে আকৌ পঢ়াবলৈ আৰম্ভ কৰিলে।
কেইমিনিটান যোৱাৰ পিছত চাৰৰ কথাবোৰ
আকৌ লাগি ধৰিলে। দিলুৱে তেতিয়াই বেঞ্চৰ
তলেদি হাতখন ভৰাই সাবধানে বেটেৰিৰ
কানেকচন কৰি দিলে আৰু লগে লগেই সবুজে
আকৌ চিঞৰ এটা মাৰি জপিয়াই উঠিল।

ইদ্রিছ চাৰৰ চেহেৰাটো চাব লগীয়া হ'ল!তেওঁৰ
এইবাৰ কোনো সন্দেহ বাকি নেথাকিল যে
তেওঁৰ খোনাই কথা কোৱাটোৰ সবুজে
ভেঙুচালি কৰিছে। তেওঁ চকু মুখ পকাই
সবুজক ক'লে, “ ব-ব- বদমাছ ল'ৰা। ত-ত-
তই ফাজলামি কৰিছ?”

সবুজে ক'লে- “ ফা- ফা- ফাজলামি কৰা নাই
চাৰ”।

চাৰৰ আৰু খঙে উঠিল। তেওঁ এইবাৰ
গোজৰণি মাৰি ক'লে,

“ চু-চু- চুপ থাক।”

সবুজে ভয়ে ভয়ে গৈ নিজৰ ঠাইত বহিলগৈ।
আকৌ ক্লাছ আৰম্ভ হ'ল। তাৰ মুখখন শেঁতা
পৰি গৈছে। নিজৰ ঠাইত বহি ইফালে সিফালে
চাইছে। সি একো ধৰিব পৰা নাই। ওঁঠ কেইটা

কপি আছে তাৰ, ভাব হৈছে ওপৰৱালাৰ দয়া
বিচাৰিছে, কপালত তাৰ বিন্দু বিন্দু ঘাম।

চাৰে আকৌ পঢ়াবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। পঢ়া
এইবাৰ একবাৰে নিস্তেজ। গোটেই ক্লাছটোতে
এক ধৰণৰ চেপি ৰখা ভয়। চাৰে এইবাৰ
কথাই কথাই ৰৈ যাব লগীয়া হৈছে। এবাৰ
যেতিয়া তেওঁ ভালদৰে খোঁচাবলৈ আৰম্ভ
কৰিলে দিলুৱে আকৌ বেটেৰিৰ কানেকচনটো
লগাই দিলে।

কুকুৰক হঠাতে কোনোবাই লাঠ মাৰি দিলে
যি ধৰণৰ ‘ঘেঁউ’ বুলি চিঞৰি দিয়ে সবুজে ঠিক
তেনেকুৱা এটা শব্দ কৰি জপিয়াই উঠিল। তাৰ
চকুমুখত আতংক। খোঁচাই খোঁচাই সি ক’লে-

“ই-ই-ই-ই-

সি কথা শেষ কৰিব নোৱাৰিলে।

ইন্দ্ৰিছ চাৰ আহি তাৰ চুলিকোছা ধৰি ক্লাছৰ
পৰা বাহিৰলৈ লৈ গ’ল। যোৱাৰ আগে আগে
দাঁত কৰছি কৈ গ’ল,

“ ম-ম-ম-মোৰ লগত অসভ্যালি। তো- তো-
তোক মই চিধা কৰিহে এৰিম ”।

ইন্দ্ৰিছ চাৰে সবুজক কি কৰিলে কোনেও গম
নেপালে, কিন্তু সবুজ আৰু ক্লাছলৈ ঘূৰি নাহিল।
স্কুল ছুটিৰ পিছত যেতিয়া সকলোবোৰ ঘৰলৈ
উভটিল, সবুজক গঙ্গা নাপিতৰ দোকানৰ
আগত শুকান মুখেৰে বহি থকা দেখিলে।
ক্লাছৰ ল’ৰাবোৰে তাক ঘেৰি ধৰিলে। এটা
ল’ৰাই ভয়ে ভয়ে সুধিলে

- “ চাৰে কি কৰিলে ?”

সবুজে নিশ্বাস এটা এৰি ক’লে-

“ স্কুলৰ পৰা বাহিৰ কৰি দিছে। ভাবিছে মই
চাৰক ভেঙুচালি কৰিছিলো ”।

“ কৰা নাছিলি”?

“ নাই। সঁচা ইলেকট্ৰিক শ্বক ”।

“ এতিয়াও হৈ আছে?”

সবুজে মূৰ লৰালে, -“অঁ হৈছে। কিন্তু আগৰ
নিচিনা বেচি নহয়”।

দিলুৱে বহুত কষ্টেৰে হাঁহিটো লুকুৱালে। সি
এনেকুৱা ভয় খাইছে যে এতিয়া এনেই সি
ইলেকট্ৰিক শ্বক খাই আছে। সবুজে হঠাৎ
দিলুৰ ফালে চালে। ক’লে

-“ দিলু-”

দিলুৱে ভয়ে ভয়ে সুধিলে -

“ কি?”

“ তইটো চাইন্টিচ, বহুত কিতাপ পত্ৰ পঢ়। কি হৈছে ঘটনাটো বুজিছ ন?”

দিলুৱে মূৰটো খজুৱাই খজুৱাই উত্তৰ দিলে-

“ বহুতদিন আখতে এখন কিতাপত পঢ়িছিলো শৰীৰত যেতিয়া কেমিকেলৰ গোলমাল হৈ যায় তেতিয়া নাৰ্ভাচ চিষ্টেমৰ পৰা উল্টা পাল্টা চিগনেল যায়, কেতিয়াবা ভাব হয় বিষ, কেতিয়াবা ইলেকট্ৰিক শক, কেতিয়াবা খজুৱতি- বেলেগ বেলেগ মানুহৰ বেলেগ ধৰণৰ...”।

“ কি কৰিব লাগে তেতিয়া?”

“এটাই মাত্ৰ চিকিৎসা - বিশ্রাম ”

“ বিশ্রাম?”

“ অঁ। এতিয়া স্কুললৈ অহা ঠিক নহব। অতি কমেও এবছৰ বিশ্রাম লোৱা দৰকাৰ”।

“ অসুখটোৰ নাম কি”?

“ মনত নাই। গুণোটাইটিচ নে কিবা সেইধৰণৰ নাম এটা”।

“ গুণোটাইটিচ? কি আচৰিত নাম!”

“অঁ খুব আচৰিত। বেমাৰটোওতো আচৰিত ”।

দিলুৱে খোজ কাঢ়ি গৈ থাকোতে দেখিলে দুৰাৰোগ্য গুণোটাইটিচ ৰোগাক্ৰান্ত সবুজে শেঁতা পৰা মুখেৰে গঙ্গা নাপিতৰ দোকানত বহি আছে ।

